

Arrest

**nr. 128 624 van 3 september 2014
in de zaak RvV X / IX**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 14 maart 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 19 februari 2014 tot afgifte van een inreisverbod.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 mei 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 juni 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat R. COLMAN en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 2 augustus 2012 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9*ter* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.2 Op 28 augustus 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard en beslist tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Tegen het bevel om het grondgebied te verlaten dient verzoeker een annulatieberoep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die bij arrest nr. 128 623 van 3 september 2014 de beslissing vernietigt.

1.3 Op 12 november 2012 dient verzoeker opnieuw een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

1.4 Op 9 januari 2013 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris de tweede aanvraag tot verblijfsmachtiging onontvankelijk en beslist tevens tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod. Op 4 maart 2013 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris tot intrekking van de onontvankelijkheidsbeslissing van 9 januari 2013 en tot intrekking van het bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod.

1.5 Op 5 maart 2013 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris de tweede aanvraag tot verblijfsmachtiging onontvankelijk. Verzoeker wordt in het bezit gesteld van een immatriculatieattest.

1.6 Op 19 februari 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag van 12 november 2012 ongegrond wordt verklaard, aan verzoeker ter kennis gebracht op 1 maart 2014. Tegen deze beslissing dient verzoeker een annulatieberoep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die bij arrest nr. 128 622 van 3 september 2014 wordt verworpen.

1.7 Op 19 februari 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot afgifte van een inreisverbod (bijlage 13sexies), aan verzoeker ter kennis gebracht op 1 maart 2014. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“De heer, die verklaart te heten:

Naam + voornaam: D., O.

Geboortedatum: (...)1987

Geboorteplaats: Ouezzan

Nationaliteit: Marokko

wordt een inreisverbod voor drie jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen 1, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

De beslissing tot verwijdering van 19.02.2014 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

o In uitvoering van artikel 74/11 §1 tweede lid van de wet van 15 december 1980, is de termijn van het inreisverbod 3 jaar:

2° Niet aan de terugkeerverplichting werd voldaan: betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten d.d. 28.08.2012, hem betekend op 13.10.2012.”

2. Over de gevolgen van het in punt 1.2 bedoelde arrest van de Raad.

De bestreden beslissing is genomen op grond van artikel 74/11, § 1, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Artikel 74/11, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“§ 1

De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.

De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen:

1° indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of;

2° indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.”

In de bestreden beslissing wordt een inreisverbod opgelegd van drie jaar, met toepassing van artikel 74/11, § 1, 2° van de vreemdelingenwet waarbij wordt verwezen naar het bevel om het grondgebied te verlaten van 28 augustus 2012, aan verzoeker ter kennis gebracht op 13 oktober 2012. Dit wordt bevestigd in de nota met opmerkingen van de verwerende partij.

Bij arrest nr. 128 623 van 3 september 2014 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is het bevel om het grondgebied te verlaten van 28 augustus 2012 vernietigd. Ten gevolge van de vernietiging van dit bevel is ook de rechtsgrond van de bestreden beslissing vervallen. Verzoeker kan thans niet meer het voorwerp uitmaken van een inreisverbod dat genomen werd om reden dat niet aan de terugkeerverplichting werd voldaan van het bevel om het grondgebied te verlaten van 28 augustus 2012. Bovendien is aan verzoeker, blijkens de stukken van het administratief dossier, op 5 maart 2013 een tijdelijke verblijfsmachtiging verleend. Verwerende partij kan verzoeker thans bezwaarlijk verwijten geen gevolg te hebben gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 28 augustus 2012, aangezien verzoeker nadien in het bezit werd gesteld van een immatriculatieattest.

Voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer en dus voor de rechtszekerheid is het aangewezen het inreisverbod uit het rechtsverkeer te verwijderen via een vernietiging, ongeacht of deze destijds rechtsgeldig werd getroffen of niet.

Om al deze redenen dient geen uitspraak meer gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing opgeworpen door de verwerende partij en over het door verzoekers aangehaalde middel en het verweer erop ontwikkeld in de nota met opmerkingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 19 februari 2014 tot afgifte van een inreisverbod wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie september tweeduizend veertien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN